

Beste lezer,

Van 8 tem 12 mei 2017 stapte ik van Nieuwpoort naar De Panne. Samen met mijn kompanen Geert en Luc legde ik al stappend zowat 150km af. Nu vraagt u zich waarschijnlijk af hoe ik aan zo een grote afstand kom. Nieuwpoort en De Panne liggen toch maar 20km uit elkaar? Onze staptocht liep langs een aantal Grote Routepadten of GR-routes (die te herkennen zijn aan wit-rode markeringen). Vanuit Nieuwpoort stapten we naar Diksmuide, door Ieper, over de Kemmelberg en langs de Belgsich-Franse grens naar De Panne.

Ik liet me voor deze tocht sponsoren ten voordele van G-woon! vzw. Deze vzw is op zoek naar financiële middelen om een zorgcentrum op te richten voor enkele jongeren met een beperking. De jongeren en hun ouders, willen graag een huis bouwen waar ze zelfstandig, maar onder begeleiding kunnen gaan wonen. Omdat de droom van deze mensen een erg kostelijke droom is, vond ik het een goed idee om me te laten sponsoren. Er lag dus wel wat druk op mijn schouders om deze tocht tot een goed einde te brengen.

Op maandag 8 mei vertrokken we rond 9u30 in Nieuwpoort. Omdat ons avontuur een beetje in het teken stond van de Eerste Wereldoorlog vertrokken we op symbolische wijze aan de Ganzepoot; het sluizencomplex dat in 1914 werd gebruikt om de Ijzervlakte onder water te zetten. Ondanks de motregen lieten we ons niet uit ons lood slaan en vertrokken we voor de geplande 25km langs de Ijzer naar Diksmuide. Door het vlakke landschap schoten we die dag sneller op dan verwacht en waren we reeds voor de middag de Dodengang (Diksmuide) gepasseerd en beslisten we om te eten in het centrum van Diksmuide. De eerste etappe zat er toen eigenlijk al op, maar tijdens het eten kwamen we tot het besluit om nog 15km extra te stappen. Zo kwam het totaal van dag 1 niet op de vooropgestelde 25km, maar op 40km te liggen. Een gewaagde gok, maar met de frisse benen van een eerste dag niet onoverkomelijk. We eindigden onze eerste etappe dan maar aan de Driegrachtenbrug in Merkem.

Dinsdag vertrokken we aan diezelfde Driegrachtenbrug richting Ieper. Na ongeveer 15km langs het kanaal Ieper-Ijzer te hebben gestapt kwamen we onder een stralende zon aan op de Grote Markt in Ieper. Een welverdiende croque monsieur was ons middagmaal en met een paar propere sokken gingen we net na de middag terug op pad. Via de Zillebeekvijver net buiten Ieper en domein Palingbeek werd het landschap wat heuvelachtiger en bosrijker. Uiteindelijk eindigde de tweede etappe in Wijtschate, u waarschijnlijk welbekend van de tv-serie 'Eigen Kweek'.

De derde etappe was er oorspronkelijk één van 36km, maar door de opgebouwde 15km voorsprong stapten we uiteindelijk maar 20km. Vanuit Wijtschate ging de route via drie bergen: de Kemmelberg, de Scherpenberg en de Rodeberg, naar Westouter. Ondanks dat deze bergen eigenlijk maar heuvels

zijn, wil dit niet zeggen dat ze niet behoorlijk lastig zijn om te beklimmen. Deze etappe werd dan wel de kortste van de hele week, we hebben stevig afgezien door de hellingen én door de warmte. Na deze stevige tocht hebben we uitgebreid genoten van een overheerlijke bbq en een lekker flesje rode wijn. Voetjes daarna omhoog, want voor donderdag stond er een klepper van 37km op het programma. Gelukkig had geen van ons drie last van blaren of kwaaltjes die het ons tijdens het stappen moeilijk zouden maken.

Westouter – Gijverinckhove; 37km. De koninginnenetappe van de week was donderdag aan de beurt. Vanuit Westouter liepen we terug richting de West-Vlaamse vlakte. De lange aflopende stukken waren aangenaam om te bewandelen. We liepen letterlijk tussen de velden door en zagen amper mensen. In het pitoreske dorpje Haringe, dat bekend stond voor haar smokkelroutes tijdens de twee wereldoorlogen, werd er uitgebreid gepicknickt dankzij de overschotten van de bbq de dag ervoor. Na ons stevig middagmaal stapten we over een lengte van 6km langs de IJzer om daarna recht naar Gijverinckhove te wandelen, dat niet meer is dan een klein gehuchtje van Alveringem.

Op onze laatste wandeldag stapten we kilometers langs de Belgsich-Franse grens door de toepasselijke grensstraat. We werden omringd door drassige velden en water, wat kenmerkend is voor de zo gehete Moeren. De laatste 5km werd afgehaspeld door de duinen tussen Adinkerke en De Panne. Een zware afsluiter voor een stevige stapweek. Los zand is geen ideale ondergrond na vijf dagen grind. Na 26km stappen kwamen we moe maar voldaan aan op de dijk in De Panne. En Koning Leopold I zag dat het goed was. Aan zijn monument was ons avontuur afgelopen. Allen blij dat de tocht erop zat, maar toch ook een beetje teleurgesteld dat het al gedaan was. Er mochten naar mening nog enkele dagen bijkomen.

Op zondag 28 mei 2017 ben ik officieel het ingezamelde sponsorgeld gaan overhandigen aan de mensen van G-woon! vzw. Eén van de jongeren was jarig, dus een ideaal moment om mijn ingezameld geld over te maken. In totaal bracht de sponsortocht €1280 op. Wie zich geroepen voelt om G-woon! vzw nog te steunen kan altijd de nodige info vinden op hun website (www.g-woon.be).

Deze wandeltocht toonde ons weer enkele ontzettend mooie plaatsen en dorpen in België die ik anders misschien nooit te zien had gekregen. Daarvoor wil ik de organisatie Grote Routepaden bedanken. Aan iedereen die ooit eens wil gaan wandelen in België, kan ik niet anders dan deze organisatie aanraden om inspiratie op te doen. Verder wil ik ook Fintro Lier bedanken voor een gulle sponsoring en het bezorgen van de cheque. Maar vooral, dank jullie wel Luc en Geert om mee te stappen in dit gek tot stand gekomen avontuur.

Zeer voldane groeten, Jonas.